

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Virtvtvm Adeptione, Siue De Instrvmentis
Assequendæ Virtvtis libellus R. P. Iacobi Alvarez De Paz
Toletani è Societate Iesv**

Álvarez de Paz, Jacobo

Coloniae Agrippinae, 1615

§. 6. De Obedientia.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46634](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46634)

adulatione, sed ex obseruātia defera-
mus, eosq; p dignitate sua in te, & p-
pter te obseruantissimè veneremur.

De Obedientia. §. XI.

Bon. Tō. 1.
in cētilo.
3. p. sect.
44.

Obedientia est virtus, qua exequi-
mur iussa, & praecepta maiorum,
quia praecepta sunt. Quam quadrupli-
citer Bonauentura describit: Obediē-
tia, inquit, est voluntas faciendi praece-
ptū vel mādatum superiorū: Vel, obte-
peratio secundū regulā sacre scriptu-
rae, maiorib. quibuscunque debita. Vel,
est spontaneum, & rationabile proprie
voluntatis sacrificium. Vel est pio stu-
dio propriae voluntatis abnegatio.

Incitamenta ad obedientiam sunt:

I. Omnes creaturae nos obedientiam
docent, quae sine vlla contradictio-
ne, & cum summa perfectione crea-
tori obediunt. De quib. dicitur: Sta-
tuit ea in aeternum, & in seculū seculi,
praeceptum posuit, & nō praeeribit. Et:
Quoniam venti & mare obediunt ei.

Pf. 148 6.

Vnde dicunt homini, ex innocentia
in peccatum lapsa, vt contempla-
tur Laurentius Iustinianus: Si vis
esse quod fuisti, disce famulari crea-
tori,

Iust in li.
gno vite
de obe. c. 2

tori, vt i facere conspicis nos.

II. Angeli nos ad obedientiam pro-
uocant: Nam de illis inquit Paulus:
Oēs sunt administratorij spiritus, pro-
pter eos qui hereditatē capiunt salutis. Heb. 1. 14.
Et Dauid: *Qui facis Angelos tuos,* Ps. 103. 4.
spiritus, & ministros tuos, ignem vren-
tem. Quare si spiritus caelestes imitari
gestimus, necesse est vt ministri seu
nuntij Dei simus (hoc enim significat
nomen Angelus) & obedientiae effi-
cacitate ignis naturam præferamus.

III. Christus Saluator noster ad o-
bedientiam nos accendit: *Qui factus*
est obediens vsq; ad mortem, mortē au-
tem crucis; quique obedientib. sibi in Phil. 2. 8.
Prælati à se constituti æternam sa-
lutem promittit: *Nā cū esset Filius*
Dei, didicit ex his quæ passus est, obediē-
tiam, & consummatus factus est omnib. Heb. 5. 9.
obtemperantib. sibi, causa salutis æternæ.

Actiones Obediētiae sunt: I. Exequi
quod iussum est à Prælati, si manife-
stè malū non sit, velociter, viriliter,
humiliter, & indefinenter.

II. Aduersus affectus nostros, & cor-
dis inclinationes obtemperare, sicut
fecit.

fecit Abraham, dum decrevit filium suum (natura repugnante) Deo in holocaustum offerre.

III. Voluntatem nostram abnegare, & libenter ac hilariter iussa aggredi, ac liberum mentis arbitrium voluntati præcipientis subijcere.

IV. Iudicium ac sensum nostrum cohibere, & adhibitis rationibus, quæ præceptum superioris conveniens esse probent, nostram sententiam illius sententiæ submittere.

V. Si duriter, si stultè, si verbis contumeliosis, si absq; spe alicuius gratitudinis, ad res arduas ac difficiles faciendas mittamur, libenter parere.

VI. Non tantùm superiorum bonorum, sed etiam malorum, dummodò mala non iubeant, præcepta diligenter implere. Iuxta illud Petri: *Servi subditi estote in omni tempore Dominis, non tantùm bonis & modestis, sed etiam dyscolis.*

VII. Sine vlla excusatione iussa facere, & nec verbo, nec scripto (licet

cet id prohibitum non fit) quicquam proponere; sed iuxta illud: *Audi Israel, & tace, quod iustum fuerit, ad executionem prouehere.*

VIII. Etiam si superior nihil habeat, eus se voluntati accommodare, & indicia suæ voluntatis exequi.

IX. Indifferentem se ad omnia præbere, & quantum est ex se, nihil de se ordinare, nihilque nisi quod superior voluerit, concupiscere.

X. Cum maiore auiditate in difficultium atque ignobilium munerum, quam in eorum, ad quæ natura prona est, & quæ apud homines splendent, occupationem incumbere.

Postulatio Obedientiæ: Domine Iesu Christe, cuius sanctissima vita perpetua obedientia fuit, qui ex obedientia natus, & ex obedientia passus, & mortuus fuisti, & omnem conuersationem tuam obedientiæ pulchritudine decorasti: Fac nos, quæsumus, veros obedientiæ amatores, & proprii iudicij ac voluntatis cōtemptores.

res.

res, vt obedientia eos saluet, & in cœ-
lum euehat, quos inobedientia dam-
nauit. Amen.

*Li 10. p.
3. per tot.*

De hac præstantissima virtute ex pro-
fesso dicemus inferiùs.

De Gracitudine. §. VII.

Gracitudo est virtus, qua beneficia,
à proximis accepta, cognoscimus,
laudamus, & data opportunitate, nec
negata possibilitate, remunerare decer-
nimus. Hæc comparata ad beneficia
Dei non distinguitur à religione; &
ideò inter actiones religionis retu-
limus gratias agere Deo pro donis
asceptis, & accipiendis ab eo. Et de
hac ad Deum gracitudine fusiùs po-
stea sumus acturi.

Incitamenta ad Gracitudinẽ sunt:
I. Ingracitudo est peccatum, etiam a-
pud homines abominabile, quo ho-
mines viles & abiecti notantur, &
ex illò, tanquam ex signo aperto vi-
litis, ab omnib. cognoscuntur. Ha-
bet quoq; pessimam originem, nem-
pè proprium amorem, animæ nimitiũ
dominantem. Vnde Apostolus cum
dixit.